

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ

3

Γιά σένα, κερά μου,
χτές βράδυ πέρασα
με φίλους μεθυμένους,
παρ' εγώ τους κέρασα.

Τόσο τραγουδίν είπα
για το χατίρι σου,
μα εσύ, σκληρή, δε βγήκες
στο παραθύρι σου.

Μωρ' είσαι πεισματάρη,
σαν τις αράπισσες,
αφού πιωμένο μ' είδες
και δε μ' αγάπησες !..

4

Τί μου χεις σηκωμένο
το φουσιτανάκι σου,
και μου χτυπάς με πείσμα
το τακουνάκι σου ;

Εγώ θέ να σε πάρω
—τόπειπα του κύρη σου—
και προίκα δε γυρεύω,
για το χατίρι σου.

Μ' αν έλλωνα σου δώση,
μιά που σε γύρεψα,
πριχού το καλονοιώσης,
κιάλας σε χήρεψα !..

ΚΑ'ΙΝ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΛΙΑΔΑ

'Αγαπντέ μου «Νουμά»

Πολύ σοφά τα όσα έγραψε ο κ.Γαβριηλίδης για
την 'Ιλιάδα του Πάλλη μας. Και βέβαια άφτό που
λέει έπρεπε να τό κερφτεί πρώτα ό Διάδοχος,—άπ'
τόν ύπουργό, άλλο από νικηφόρα στρατιωτικά νομο-
σχέδια και σχολαστικώτατες διαταγές δέν περιμέ-
νουμε.— Μά δε νομίζεις πώς τό ίδιο έπρεπε να
γενεί και για τις παραδόσεις του Πολίτη ; Αντί
να ξοδέθουνε χαμένους παράδες για καινούργιες έκ-
δόσεις παλιών κανονισμών και, τό χειρότερο, ένα
κοντζάμ έκπτομύριο για γυμνάσια «εαρινά»—τί
όμορφος τρόπος θόρου και προβιθεασμού ψεφτονικη-
τάδων !—δε θάειτανε σοφώτερο, εθνικώτερο, κι άπ'
τό λαχέις του στόλου άκόμα, να δώσουνε στόν κάθε
αμάθητο και βάρβαρο στρατιώτη, έναν τόμο 'Ιλιά-
δας του Πάλλη και τις Παραδόσεις του Πολίτη να
μκθουνε από ποιδν τόπο κρατιούνται ; Ός πότε ή
μοναχή μόρφωση του στρατιώτη μας θά περιορίζεται
στη μεσαιωνική θεωρία, στη βλακωδέστατη άφτη
και μαραζιζήριχη ενδύλωση του στρατού μας ; Αχ !
Όύτε ό Διάδοχος μας δέν είν' άξιος για τις άπλες
άφτες ανάγκες κεινών που βασιλιάς τους θά γίνει ;
'Η σπάνια γυνάικα του δε βοηθάει καθόλου σ' άφτη
τήν αναγέννησή μας ;

Στρατιώτης

ΑΠΟ ΤΟ ΡΕΚΛΑΜΟΒΑΣΙΛΕΙΟ

Φίλε μου «Νουμά»,

'Ενας μήνας είναι τώρα που άδύνατο μου είναι
να μην πέση στα μάτια μου και μια ρεκλάμα για

τή βιβλιοθήκη του κ. Δ. Γρ. Καμπούρογλου. Μια
για τό φωτισμό, τήν άλλη για τήν καινούργια
σάλα, άλλο «για τούς λογίους νέους» άλλο για τά
χαλιά. 'Όλ' άφτά δε μπορδνε να γίνουμε χωρίς
τελάλη ; 'Ετσι μäs φαίνεται πως στέκεται στήν
πόρτα της ένας και μäs λέει : Τρεχάτε να ιδήτε
τόν κύρ Δημ. Γρ. Καμπ. με τά κατορθώματά του.
Ντροπή, ντροπή. 'Ετσι πιά ούτε ό Κλωναρίδης δε
ρεκλαμάρεται και να με συμπαθάει κι ό κ. Δημ.
Γρ Καμπ. κι όλοι οι πράχτορες της ρεκλάμας του.

Πανεργιωτής

ΦΕΥΓΕΙ ΣΗΜΕΡΑ

Φίλε «Νουμά»,

Πότε θά φύγει ό κ. Ζάν Μωρεάς; Μήπως ξέ-
ρεις να μου πεις; Όχι πως μäs πειράζει ό άνθρω-
πος—κάθε άλλο!—άλλά για να σωθούμε από τούς
άξιολόγους κυρίους αυλικούς του που μäs αναγού-
λιάσανε πια!

'Αδύνατο να πιάσεις έφημερίδα στα χέρια σου
και να μην ιδείς ποιός τούκανε τραπέζι, ποιός του
απάγγειλλε τόν αναβαλλόμενο, ποιός τόν έπηρε στό
κοντό για να κουβεντιάσει μαζί του!.. Για όνομα
του Θεού! Μονάχα ό μπαρμπέρης που τόν ζουρίζει
κι ό λούστρος που του γυαλίζει τά παπούτσια, δέν
έγραψανε άκόμα τίποτε, δε ζήτησαν, μ' άλλα λό-
για, να έμμεταλλευτούνε τήν τιμή αφτή!

Καιρός λοιπόν να φύγει με τό κελό ό κ. Μω-
ρεάς, για να σωθουμε και μεις μά για να σωθεί κι
αυτός από τούς ροβερούς αυτούς παρσίτους του.

Δικός σου
'Αγάθωνας

ΑΡΗΝΤΙΚΗ ΠΡΟΔΟΣ

'Αγαπντέ μου «Νουμά»

Φιλοξένησε τα λίγ' αφτά λόγια, σε παρακαλώ,
στήν «Κοινή γνώμη» σου.

Τό άκατάσχετο μεγάλομα τών 'Αθηναϊκών έ-
φημερίδων, που βλέπω τις ήμέρες αυτές, μου δεί-
χνει σ' αλήθεια μια πρόοδο του τύπου μας, μά
πρόοδο άρηνηκη, άφού όσο μεγαλώνουν οι έφημερί-
δες μας τόσο περισσότερα ψέμματα αναγκάζονται
να δημοσιεύουνε.

'Η θειική πρόδος του τύπου μας θάτανε αν
μίκραιναν οι έφημερίδες, αν από τέσσερεις μεγάλες
σά σεντόνια σελίδες, γενόντουσαν τέσσερεις μικρές,
σαν τις έπαρχιακές,—σαν τόν αξιόλογο «τύπο» του
Πόλου λ. χ.—γιατί έτσι δε θά τούς περισσευε τό-
πος και για τά ψέματα.

Πολλές φορές μäs παίνεψες τήν «'Εστία» για
τις αληθινές ειδήσεις της και σε πιστέψαμε. Αυτό
λόγου σου τ' αποδίδεις στο χαρακτήρα του διευ-
θυντή της, κ' εγώ—χωρίς νέμφισθητήσω τόν καλό
χαρακτήρα του κ. Κύρους, αν και δέν έχω τήν τιμή
να τότε γνωρίζω—σου λέω πως ή «'Εστία» δέν δη-
μοσιεύει ψέματα, γιατί δέν κοίταζε ποτέ της να
σεντονοποιηθί σαν τις άλλες.

Γεια χαρά σου.

Ν. Παράτυπος

ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΠΟΡΙΕΣ

Φίλατε «Νουμά»

'Από τήν περασμένη Κυριακή πουύγραψες τό
άρθρο σου «Όμορφα λόγια» διαβάζω ταχτικά τή
«Μεταρρύθμιση», όχι γιατί μ' έπεισε με άρθρο σου
πως ή έφημερίδα αφτή είναι ό άναμενόμενος Μεσ-
σίας του τύπου μας, άλλα για να ιδώ αν θά ξα-
ναδημοσιέψει και τό άρθρο σου, όπως ξαναδημο-
σίεψε όλα όσα γραφήκανε γι' αφτή.

Τέτιο πράμα δέν τό είδα, ίσως γιατί τό άρθρο
σου είχε μερικές αλήθειες, κι ό κ. Φραγκούδης που
ήρθε με τόσο παχιά λόγια να μεταρρυθμίσει τή
χωρά μας, φοβόται,φαίνεται, τήν αλήθεια που είναι
ή αρχή κάθε μεταρρύθμισης.

Κι ένα άλλο άκόμα: Για να τότε πιστέζει ό κό-
σμος πως εργάζεται με ειλικρίνεια για τήν εθνο-
συνέλιψη, πρέπει να δημοσιέψει με παχιά παχιά
γράμματα στο φύλλο του, και για πολλές μέρες ττή
σειρά, πως στις έκλογές ούτε κάλλη θά βάλει για
βουλευτής, ούτε θα δεχτεί αν άλλοι τόν προτεί-
νουμε. Γιατί—ξέρεις;—ό κόσμος άρχισε να ύποψιά-
ζεται—κ' ίσως να μην έχει άδικο— πως άπ' όλες
αυτές τις άγριοφωνάρες του θά βγει μεθαύριο μια
κάλλη.—κ' έτσι οι άγριοφωνάρες του από τώρ' άρ-
χίσανε να θεωρούνται λίγο κίλιπιες.

'Ο φίλος σου
'Αμεταρρύθμιτος

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι καταθέσεις

'Η 'Εθνική Τράπεζα δέχεται έντόκους καταθέσεις εις
τραπεζικά γραμμάτια και εις χρυσόν, ήτοι εις φράγκα και
λίρας στερλίνας άποδοτέας εις όρισμένην προσημίαν ή
διարκεία Αι εις χρυσόν καταθέσεις και οι τόκοι αυτών πλη-
ρώνονται εις τό αυτό νόμισμα εις δ έγένετο ή κατάθεση,
εις χρυσόν ή δι' έπιταγής όφειας (ηλιέμια) επί του έξω-
τερικού και έπιταγών του όμολογιούχου.

Τό κεφάλαιον και οι τόκοι τών όμολογιών πληρώνον-
ται έν τω Κεντρικώ Καταστήματι και τή αίτήσι του κα-
ταθέτου έν τοίς 'Υποκαταστήμασι τής Τραπέζης, έν Κερ-
κύρα δε, Κεφαλληνία και Ζακύνθος διά τών ύποκαταστη-
μάτων τής 'Ιονικής Τραπέζης.

Τόκοι τών καταθέσεων

Table with 4 columns: Term (1, 2, 3, 4 months), Interest rate (1/2, 1/2, 1/2, 1/2), Unit (tales, etc.), and Duration (6, 1, 2, 4, 5 months)

Αι όμολογιοί τών έντόκων καταθέσεων εκδίδονται κατ'
έκλογήν του καταθέτου όνομαστικά ή άνώνυμοι.

Η ΝΕΡΑΪΔΑ ΜΑΝΝΑ

(Ήλεια)

'Ησαν δυό Νεραΐδες αδερφάδες και όταν έπέ-
θανε ό πατέρας τους έμοιράσανε τά κίστρα' ή μία
πήρε τό Χλομούτσι και ή άλλη τό Σανταμέρι. Και
οι δυό αδερφάδες είχαν μια χαρά και μια λύπη κα-
θειμιά. 'Η Νεραΐδα που πήρε τό Χλομούτσι έλυπό-
ταν γιατί ήταν άσκημη, μά εχαίριταν γιατί είχε
παιδιά. Κι όταν έσυλλογιζόνταν τήν άσκημία της,
είχε για παρηγοριά πως τά νιάτα τ'έδωκε στα πι-
διά της.

Μά ή άλλη, ή Νεραΐδα του Χλομούτσι, τί να
πή και πως να παρηγορηθί; Μια ήμέρα που πήγε
στο Σανταμέρι να ιδή τήν άδελφή της. τής ζή-
τησε να τής δώση ένα της παιδί, να τήχη συντρο-
φιά. 'Η άδελφή της με τά πολλά τής έδωκε στο
ύστερον ένα κορίτσι της πολύ όμορφο και που τό ά-
γαπούσε πολύ. Τό πήρε εκείνη και τό πήγε στο
Χλομούτσι.

Πέρασαν μήνες και καιρό μά ούτε τήν αδερ-
φή της, ούτε τήν κόρη της είδε πιά ή άσκημη.
Χάνει μια ήμέρα τήν ύπομονή και κινάει και πει
στο κίστρο του Χλομούτσι, χτυπάει τοίς πόρτες μά
δέν τοίς άνοιξαν, γιατί ή άδελφή της δέν ήθελε να
της τό δώση πίσω τό κορίτσι, παρά ήθελε να τό

